

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

21 APRIL 1983

WETSONTWERP

tot wijziging van de artikelen 1408 en 1409 van het Gerechtelijk Wetboek alsook artikel 476 van de wet van 18 april 1851 betreffende het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Zoals blijkt uit verschillende wetsvoorstellen die in de loop der laatste jaren werd ingediend, is het noodzakelijk geworden de reglementering, voorzien in de artikelen 1408 en 1409 van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de niet voor beslag vatbare goederen evenals deze vervat in artikel 476 van Boek III, Titel I, van het Wetboek van Koophandel betreffende het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling, te moderniseren.

Het is inderdaad gebleken dat de opsomming van de lichamelijke roerende goederen die niet voor beslag vatbaar zijn, vervat in het artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek, niet meer aan de huidige eisen beantwoordt en dus dient te worden gewijzigd en aangepast. Anderzijds dienen de bedragen voorzien in artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek, te worden verhoogd teneinde rekening te houden met de stijging van de kosten van levensonderhoud, dit terwijl een vereenvoudiging van de aanpassingsprocedure, voorzien door artikel 1409, vierde lid, eveneens een stap vooruit zou zijn.

Het lijkt dan ook eveneens wenselijk de door deze bepalingen georganiseerde bescherming uit te breiden tot de gefailleerde; het artikel 476 van wet betreffende het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling beperkt zich er immers toe aan de curator de mogelijkheid te geven « aan de gefailleerde en zijn gezin de voor eigen gebruik noodzakelijke klederen, linnen, meubelen en zaken af te geven ».

Dat is de reden waarom de Regering besloten heeft deze bepalingen aan te passen aan de huidige maatschappelijke vereisten, hierbij rekening houdend met de respectievelijk door Mevr. Hanquet en consoorten (*Stuk Senaat*, 1981-1982, nr 124/1), door de heer Van Rompaey en consoorten (*Stuk*

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

21 AVRIL 1983

PROJET DE LOI

modifiant les articles 1408 et 1409 du Code judiciaire ainsi que l'article 476 de la loi du 18 avril 1851 sur les faillites, banqueroutes et sursis

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Ainsi qu'en témoignent plusieurs propositions de loi déposées au cours de ces dernières années, il est devenu nécessaire de moderniser la réglementation prévue par les articles 1408 et 1409 du Code judiciaire relatifs aux biens qui ne peuvent être saisis, ainsi que par l'article 476 du Livre III, Titre I, du Code de commerce en matière de faillites, banqueroutes et sursis.

Il apparaît, en effet, que l'énumération, à laquelle procède l'article 1408 du Code judiciaire, des biens meubles corporels qui ne peuvent être saisis, ne répond plus aux exigences actuelles; ce texte doit être adapté et complété. D'autre part, les montants prévus par l'article 1409 du Code judiciaire doivent être relevés afin de tenir compte de l'évolution du coût de la vie tandis que la procédure d'adaptation prévue par l'article 1409, quatrième alinéa, gagnerait à être simplifiée.

Il apparaît, de même, souhaitable d'étendre la protection organisée par ces dispositions au failli, l'article 476 de la loi sur les faillites, banqueroutes et sursis se bornant à donner au curateur la faculté de « délivrer au failli et à sa famille des vêtements, hardes, linges, meubles et effets nécessaires à leur propre usage ».

C'est la raison pour laquelle le Gouvernement a décidé d'adapter ces dispositions aux exigences actuelles de la société, en ayant égard notamment aux propositions de loi déposées respectivement par Mme Hanquet et consorts (*Doc. Sénat*, 1981-1982, n° 124/1) par M. Van Rompaey et consorts (*Doc. Sé-*

Senaat, 1981-1982, nr 63/1) en door de heer Verhaegen en consoorten (*Stuk Kamer*, 1981-1982, nr 178/1) ingediende wetsvoorstellen.

Het huidige ontwerp houdt bovendien rekening met de opmerkingen die de Raad van State geformuleerd heeft in zijn advies van 28 februari 1983.

Onderzoek der artikelen

Artikel 1 (art. 1408 van het Gerechtelijk Wetboek).

Het artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek somt de lichamelijke roerende goederen op die helemaal niet voor beslag vatbaar zijn. Deze bepaling, ingegeven door de kommer de beslagene een onaantastbaar levensminimum te verzekeren, rechtvaardigt de niet voor beslag vatbaarheid van bepaalde roerende gebruiksvoorwerpen, noodzakelijk voor het dagelijks leven van de beslagene en zijn gezin.

Deze bepaling dient echter aangepast te worden zowel aan de evolutie van de sociale omstandigheden als aan het begrip levensminimum zelf.

Anderzijds heeft de toepassing van het artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek reeds herhaalde malen aangetoond dat de opbrengst van de verkoop van lichamenlijk roerende goederen vrij onbelangrijk is, en in zekere gevallen, zelfs minder bedraagt dan de procedurekosten.

Bovendien bevinden de gezinnen waar de lichamenlijk roerende goederen in beslag werden genomen zich dientengevolge in een onmenselijke situatie die niet meer kan worden aanvaard.

Het lijkt dan ook noodzakelijk de lijst van de niet voor beslag vatbare goederen uit te breiden teneinde de beslagene en zijn gezin toe te laten in het bezit te blijven van die voorwerpen die een minimum comfort verzekeren of die noodzakelijk zijn voor de voortzetting van een studie- of beroepsactiviteit.

De lijst van artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek werd dan ook uitgebreid door ze aan te vullen met de meubels nodig om de kleren en het linnen in op te bergen, de toestellen noodzakelijk voor de verwarming van de gezinswoning (in plaats van één verwarmingstoestel), de tafel en stoelen die voor de familie een gemeenschappelijke maaltijd mogelijk maken, een meubel om het vaatwerk en het niet voor beslag vatbare huishoudgerei in onder te brengen, de voorwerpen noodzakelijk voor de minder-valide gezinsleden, de voorwerpen en produkten die noodzakelijk zijn voor de lichaamsverzorging (art. 1408, 1^o).

Aan artikel 1408, 2^o, werden de boeken en andere voorwerpen, nodig voor de voortzetting van de studie, toegevoegd. Bovendien wordt het bedrag van 10 000 frank geïndexeerd volgens het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand november 1982 (172,06) en gebracht op 15 000 frank.

Art. 2 (art. 1409 van het Gerechtelijk Wetboek).

De laatste aanpassing van de bedragen bepaald in artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek dateert van de wet van 16 juni 1978 die ze respectievelijk vaststelde op 13 000 frank, 18 000 frank en 25 000 frank. Tengevolge van de gevoelige stijging van de levensduurte dringt een herziening van deze bedragen zich op.

Zonder twijfel laat artikel 1409, vierde lid, zoals het gewijzigd werd door de wet van 16 juni 1978, aan de Koning toe om, om de twee jaar, deze bedragen die de voor overdracht of beslag vatbare gedeelten bepalen, aan te passen na advies van de Nationale Arbeidsraad en rekening houdend met de economische toestand.

De toepassing van dit systeem brengt echter een zware procedure met zich mee zonder enige waarborg wat betreft de maatregel of het principe ervan zelf.

nat, 1981-1982, n^o 63/1) et par M. Verhaegen et consorts (*Doc. Chambre*, 1981-1982, n^o 178/1).

Le présent projet tient compte, par ailleurs, des observations que le Conseil d'Etat a formulées dans son avis du 28 février 1983.

Examen des articles

Article 1 (art. 1408 du Code judiciaire).

L'article 1408 du Code judiciaire énumère les biens meubles corporels qui sont frappés d'une insaisissabilité totale. Cette disposition est dictée par le souci d'assurer au débiteur saisi un minimum vital intangible qui justifie l'insaisissabilité de certains meubles corporels d'usage courant nécessaires à la vie matérielle élémentaire du saisi et de sa famille.

Cette disposition paraît toutefois devoir être adaptée à l'évolution tant des conditions sociales que de la notion même de minimum vital.

D'autre part, l'application de l'article 1408 du Code judiciaire a révélé à plusieurs reprises que le produit de la vente des meubles corporels saisis est peu important et que, dans certains cas, il reste même inférieur au montant des frais de procédure.

En outre, les familles dont les biens meubles corporels ont été saisis, se trouvent de ce fait dans une situation inhumaine qui n'est plus tolérable.

Il paraît dès lors nécessaire d'étendre la liste des biens qui ne peuvent être saisis afin que le débiteur saisi, et sa famille, puissent rester en possession d'objets garantissant un confort minimal ou nécessaires à la poursuite d'une activité professionnelle ou scolaire.

L'émunération de l'article 1408 du Code judiciaire a ainsi été complétée en y ajoutant les meubles servant à abriter les vêtements et le linge indispensables, les appareils nécessaires au chauffage du logement familial (au lieu d'un seul appareil de chauffage), les tables et chaises permettant à la famille de prendre les repas en commun, un meuble pour ranger la vaisselle et les ustensiles de ménage insaisissables, les objets d'enfants qui habitent sous le même toit, les objets nécessaires aux membres handicapés de la famille, ainsi que les objets et produits nécessaires aux soins corporels (art. 1408, 1^o).

A l'article 1408, 2^o, ont été inclus les livres et autres objets nécessaires à la poursuite des études. En outre, le montant de 10 000 francs est indexé suivant l'indice des prix à la consommation de novembre 1982 (172,06) et porté à 15 000 francs.

Art. 2 (art. 1409 du Code judiciaire).

La dernière adaptation des montants prévus à l'article 1409 du Code judiciaire date de la loi du 16 juin 1978 qui a fixé ces montants respectivement à 13 000 francs, 18 000 francs et 25 000 francs. A raison de l'augmentation sensible du coût de la vie depuis lors, la révision de ces montants s'impose.

Sans doute, l'article 1409, quatrième alinéa, tel qu'il a été modifié par la loi du 16 juin 1978, permet-il au Roi d'adapter tous les deux ans les montants déterminant les quotités cessibles et saisissables, après avis du Conseil national du travail et en tenant compte de la situation économique.

L'application de cette disposition implique toutefois la mise en œuvre d'une procédure lourde sans garantir pour autant ni la mesure de l'adaptation ni même le principe de celle-ci.

Voorgesteld wordt dan ook de regeling voorzien in artikel 1409, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, te wijzigen teneinde de aanpassingsprocedure van voornoemde bedragen te wijzigen en de rechtszekerheid te vergroten. Daarvoor werden de bedragen, thans voorzien in artikel 1409 voorafgaandelijk aangepast aan de huidige situatie, rekening houdend met de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen sinds de inwerkingtreding van de voormelde wet van 16 juni 1978 (indexcijfer van de maand juli 1978, 127,68).

Op basis van het indexcijfer van de maand november 1982 (172,06) laat een indexatie van de thans door artikel 1409 voorziene bedragen toe, deze afgerond te brengen op respectiekelijk 34 000 frank (i.p.v. 25 000 frank), 24 000 frank (i.p.v. 18 000 frank) en 18 000 frank (i.p.v. 13 000 frank).

Wat betreft toekomstige aanpassingen van de bedragen die het krachtens artikel 1409 voor overdracht of beslag vatbare gedeelte bepalen, voorziet de nieuwe voorgestelde regeling dat deze bedragen automatisch zullen worden aangepast aan de index van de consumptieprijzen van de maand november van elk jaar en dit volgens bijgaande formule:

$$\frac{\text{basisbedrag} \times \text{nieuw indexcijfer}}{\text{aanvangsindexcijfer}}$$

Dit systeem is ontleend aan artikel 5 van het koninklijk besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor de akten van de gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen.

Het is voorzien dat de nieuwe bedragen zullen worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* binnen de eerste vijftien dagen van de maand december van elk jaar en dat zij van kracht worden vanaf 1 januari van het volgend jaar.

Art. 3 (art. 476 van de faillissementswet).

Naast voormelde aanpassing van de artikelen 1408 en 1409 van het Gerechtelijk Wetboek meent de Regering dat het wenselijk is artikel 476, van Boek III, Titel I, van het Wetboek van Koophandel zoals het is vastgesteld bij de faillissementswet van 18 april 1851, eveneens in dezelfde optiek aan te passen.

Vanaf het vonnis van faillietverklaring verliest de gefailleerde van rechtswege het beheer over al zijn goederen. Het algemeen en absoluut karakter van deze buitenbezitting betekent dat de gefailleerde al zijn bestaansmiddelen, zelfs de meest elementaire, verliest. Om deze uitermate strenge sanctie toch wat te verzachten, heeft de wetgever door aan de gefailleerde en zijn gezin de meest elementaire zaken en goederen, nodig voor het levensonderhoud, te laten afgeven door de curator, daartoe gemachtigd door de rechter-commissaris, reeds blijk gegeven van een sociale ingesteldheid.

Alhoewel de rechtspraak en doctrine de bepaling van het huidige artikel 476 ruim opgevat wensen te zien, in de mate dat én de curator én de rechtercommissaris rekening kunnen houden met de maatschappelijke stand van de schuldenaar, hangt deze laatste toch af van de goede wil van de curator en de rechter-commissaris.

Algemeen wordt immers aangenomen dat artikel 476 de plaats inneemt van de regeling van het Gerechtelijk Wetboek wat betreft de niet voor beslag vatbare zaken. Noch artikel 1408, noch 1409 tot 1412 van bedoeld Wetboek, kunnen door de schuldenaar worden ingeroepen. In de praktijk wordt wel aangenomen dat de goederen die in het Gerechtelijk Wetboek of in andere wetten vrij verklaard worden van beslag aan de buitenbezitting ontsnappen.

Doch uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat de curator niet verplicht is een goed aan de gefailleerde terug te geven omdat het deel uitmaakt van de opsomming van bijvoorbeeld artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek. Anderzijds wordt echter aanvaard dat de curator aan de gefailleerde andere goederen mag overhandigen, die niet in de wettelijke opsomming begrepen zijn.

Il est dès lors proposé de modifier la règle énoncée par l'article 1409, quatrième alinéa, du Code judiciaire aux fins de simplifier la procédure d'adaptation des sommes incessibles et insaisissables et d'accroître la sécurité juridique en la matière. A cette fin, les montants actuellement prévus par l'article 1409 ont été, au préalable, adaptés à la situation actuelle en tenant compte de l'évolution de l'indice des prix à la consommation depuis l'entrée en vigueur de la loi du 16 juin 1978, précitée (indice du mois de juillet 1978, 127,68).

Sur base de l'indice du mois de novembre 1982 (172,06), l'indexation des montants actuellement prévus par l'article 1409, permet de les porter, en chiffres arrondis, respectivement à 34 000 francs (au lieu de 25 000), 24 000 francs (au lieu de 18 000 francs) et 18 000 francs (au lieu de 13 000 francs).

En ce qui concerne les adaptations futures des sommes déterminant les quotités incessibles et insaisissables en vertu de l'article 1409, la nouvelle règle proposée prévoit que ces montants seront automatiquement adaptés à l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de chaque année conformément à la formule suivante:

$$\frac{\text{montant de base} \times \text{nouvel indice}}{\text{indice de départ}}$$

Ce système est emprunté à l'article 5 de l'arrêté royal du 30 novembre 1976 fixant le tarif des actes accomplis par les huissiers de justice en matière civile et commerciale ainsi que celui de certaines allocations.

Il est prévu que les nouveaux montants seront publiés au *Moniteur belge* dans les quinze premiers jours du mois de décembre de chaque année et qu'ils entreranno en vigueur le 1^{er} janvier de l'année suivante.

Art. 3 (art. 476 loi sur les faillites).

Outre l'adaptation des articles 1408 et 1409 du Code judiciaire, le Gouvernement juge souhaitable d'adapter, dans la même optique, l'article 476 du Titre I du Livre III du Code de commerce, introduit par la loi du 18 avril 1851, sur les faillites, banqueroutes et sursis.

A partir du jugement déclaratif de la faillite, le failli perd de plein droit l'administration de la totalité de ses biens. Le caractère général et absolu de cette dépossession implique que le failli se trouve privé de tous ses moyens de subsistance, même les plus élémentaires. Dicté par un sentiment d'humanité, l'article 476 précité a adouci quelque peu la rigueur de cette sanction en permettant au curateur, autorisé à cette fin par le juge-commissaire, de remettre au failli et à sa famille les biens essentiels qui sont nécessaires à leur subsistance.

Bien que la jurisprudence et la doctrine souhaitent une interprétation large de l'article 476, actuellement en vigueur, de manière à permettre au curateur et au juge-commissaire de tenir compte de la situation sociale du débiteur, le sort de ce dernier demeure tributaire de la bonne volonté du curateur et du juge-commissaire.

Il est, en effet, généralement admis qu'en ce qui concerne les biens insaisissables, l'article 476 se substitue aux dispositions du Code judiciaire. Le débiteur ne peut donc invoquer ni l'article 1408 ni les articles 1409 à 1412 dudit Code même si dans la pratique, on accepte le plus souvent de faire échapper à la dépossession les biens qui, en vertu du Code judiciaire ou de lois particulières ne peuvent être saisis en dehors de toute déclaration de faillite.

Ces considérations mettent toutefois en évidence que le curateur n'est nullement tenu de délivrer un bien pour la seule raison que ce dernier est inclus, par exemple, dans l'énumération de l'article 1408 du Code judiciaire. D'autre part, le curateur pourrait remettre au failli des biens qui ne sont pas repris dans cette énumération.

Het onderhavige ontwerp wil dan ook op een duidelijke en klare wijze omschrijven welke goederen, bij faillissement, eigen blijven aan de gefailleerde en aan de buitenbezitstelling ontsnappen. Zullen voortaan aan de buitenbezitstelling ontsnappen: de goederen en zaken bedoeld in het nieuwe artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek evenals de bedragen, sommen en uitkeringen die de gefailleerde ontvangt sinds de faillietverklaring voor zover zij krachtens de artikelen 1409 tot 1412, van het Gerechtelijk Wetboek, of krachtens bijzondere wetten niet voor beslag vatbaar zijn.

De bepalingen vervat in §§ 1 en 2 van het voorgestelde artikel 476 concretiseren de thans bestaande opvattingen terzake en moeten toelaten dat de gefailleerde en zijn gezin een menswaardig bestaan kunnen leiden.

De §§ 3 en 4, hernemen bepalingen die reeds in het huidige artikel vervat zijn en vragen dus geen verdere commentaar.

Dit is, Dames en Heren, de strekking van het ontwerp van wet dat de Regering U ter beraadslaging voorlegt.

De Minister van Justitie,

J. GOL.

Aussi, le présent projet a-t-il pour objet de définir clairement les biens qui devront, en cas de faillite, échapper à la dépossession qui dorénavant ne concerne plus ni les biens énumérés à l'article 1^{er} du projet, ni les sommes, montants et paiements que le failli recueille à partir de la déclaration de faillite, pour autant qu'ils soient insaisissables en vertu des articles 1409 à 1412 du Code judiciaire ou en vertu de lois particulières.

Les §§ 1^{er} et 2 de l'article 476 en projet réalisent ainsi les conceptions actuelles en la matière et tendent à permettre au failli et à sa famille de vivre dans des conditions humaines.

Les §§ 3 et 4 reprennent des dispositions qui figurent déjà dans l'article 476 tel qu'il est actuellement en vigueur et n'appellent donc pas de commentaires.

Telle est, Mesdames et Messieurs, la teneur du projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre de la Justice,

J. GOL.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 3de februari 1983 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot wijziging van de artikelen 1408 en 1409 van het Gerechtelijk Wetboek alsook artikel 476 van de wet betreffende het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling », heeft de 28ste februari 1983 het volgend advies gegeven :

BEPALEND GEDEELTE

Art. 2.

De tekst zou duidelijker geredigeerd zijn als volgt :

« Art. 2. — In artikel 1409 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 16 juni 1978, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

» 1° In het eerste lid wordt het getal « 25 000 » vervangen door het getal « 34 000 ».

» 2° In het tweede lid worden de getallen « 18 000 », « 25 000 », « 13 000 » en « 18 000 » respectievelijk vervangen door de getallen « 24 000 », « 34 000 », « 18 000 » en « 24 000 ».

» 3° In het derde lid wordt het getal « 13 000 » vervangen door het getal « 18 000 ».

» 4° Het vierde en het vijfde lid worden vervangen door de volgende vier leden :

» De in de voorgaande leden bepaalde bedragen worden aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijs van de maand november van elk jaar.

» Het aanvangsindexcijfer is dit van de maand november 1982.

» Elke verhoging of verlaging van het indexcijfer brengt een verhoging of verlaging van de bedragen met zich mee overeenkomstig de volgende formule : het nieuwe bedrag is gelijk aan het basisbedrag zoals het aangegeven is in dit artikel, vermenigvuldigd met het nieuw indexcijfer en gedeeld door het aanvangsindexcijfer. Het resultaat wordt afgerond tot het hoger honderdtal.

» Binnen de eerste vijftien dagen van de maand december van elk jaar, worden de nieuwe bedragen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Zij worden van kracht vanaf 1 januari van het jaar volgend op hun aanpassing. »

Art. 3.

Het artikel zou beter als volgt worden geredigeerd :

« Art. 3. — Artikel 476 van de wet van 18 april 1851 op het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling, wordt vervangen door de volgende bepaling :

» Art. 476. § 1. (zoals in het ontwerp).

» § 2. (zoals in het ontwerp).

» § 3. (zoals in het ontwerp).

» § 4. De curatoren maken een staat op van de in de §§ 1 en 3 bedoelde goederen. »

De kamer was samengesteld uit de HH. :

P. TAPIE, *kamervoorzitter*;
Ch. HUBERLANT,
P. FINCOEUR, *staatsraden*;
R. PIRSON,
L. MATRAY, *assessoren van de afdeling wetgeving*;

Mevr. :

M. VAN GERREWEY, *toegevoegd griffier*.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door de heer E. FALMAGNE, auditeur.

De Griffier,
(get.) M. VAN GERREWEY.

De Voorzitter,
(get.) P. TAPIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice, le 3 février 1983, d'une demande d'avis sur un projet de loi « modifiant les articles 1408 et 1409 du Code judiciaire ainsi que l'article 476 de la loi sur les faillites, banqueroutes et sursis », a donné le 28 février 1983 l'avis suivant :

DISPOSITIF

Art. 2.

Le texte serait plus clairement rédigé comme suit :

« Art. 2. — A l'article 1409 du même Code, modifié par la loi du 16 juin 1978, sont apportées les modifications suivantes :

» 1° A ce premier alinéa, le nombre « 25 000 » est remplacé par le nombre « 34 000 ».

» 2° Au deuxième alinéa, les nombres « 18 000 », « 25 000 », « 13 000 » et « 18 000 » sont remplacés respectivement par les nombres « 24 000 », « 34 000 », « 18 000 » et « 24 000 ».

» 3° Au troisième alinéa, le nombre « 13 000 » est remplacé par le nombre « 18 000 ».

» 4° Les quatrième et cinquième alinéas sont remplacés par les quatre alinéas suivants :

» Les montants fixés aux alinéas précédents sont adaptés à l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de chaque année.

» L'indice de départ est celui du mois de novembre 1982.

» Chaque augmentation ou diminution de l'indice entraîne une augmentation ou une diminution des montants conformément à la formule suivante : le nouveau montant est égal au montant de base tel qu'il est indiqué au présent article, multiplié par le nouvel indice et divisé par l'indice de départ. Le résultat est arrondi à la centaine supérieure.

» Dans les quinze premiers jours du mois de décembre de chaque année, les nouveaux montants sont publiés au Moniteur belge. Ils entrent en vigueur le 1^{er} janvier de l'année suivant celle de leur adaptation. »

Art. 3.

L'article serait mieux rédigé comme suit :

« Art. 3. — L'article 476 de la loi du 18 avril 1851 sur les faillites, banqueroutes et sursis est remplacé par la disposition suivante :

» Art. 476. § 1. (comme au projet).

» § 2. (comme au projet).

» § 3. (comme au projet).

» § 4. Les curateurs rédigeront un état des biens visés aux §§ 1^{er} et 3. »

La chambre était composée de MM. :

P. TAPIE, *président de chambre*;
Ch. HUBERLANT,
P. FINCOEUR, *conseillers d'Etat*;
R. PIRSON,
L. MATRAY, *assesseurs de la section de législation*;

M^{me} :

M. VAN GERREWEY, *greffier assumé*.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par M. E. FALMAGNE, auditeur.

Le Greffier,
(s.) M. VAN GERREWEY.

Le Président,
(s.) P. TAPIE.

PROJET DE LOI

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie is gelast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1.

Artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 1408. — Behalve op zaken, niet vatbaar voor beslag verklaard door bijzondere wetten, mag ook geen beslag worden gelegd:

» 1^o op het nodige bed en beddegoed van de beslagene en van zijn gezin, de kleren en het linnengoed volstrekt noodzakelijk voor hun persoonlijk gebruik alsmede de meubels nodig om deze in op te bergen, de toestellen die noodzakelijk zijn voor de verwarming van de gezinswoning, de tafel en de stoelen die voor de familie een gemeenschappelijke maaltijd mogelijk maken, alsook het vaatwerk en huishoudgerei dat volstrekt noodzakelijk is voor het gezin, een meubel om het vaatwerk en huishoudgerei in onder te brengen, de voorwerpen van de kinderen die onder hetzelfde dak wonen, de voorwerpen noodzakelijk voor de minder-valide gezinsleden, de voorwerpen en produkten die noodzakelijk zijn voor de lichaamsverzorging, een en ander met uitsluiting van de luxe-meubelen en luxe-artikelen;

» 2^o op de boeken en andere voorwerpen die noodzakelijk zijn voor de studie of de beroepsopleiding, alsook de boeken, werktuigen en gereedschappen die de beslagene volstrekt nodig heeft voor zijn beroep, tot een waarde van vijftienduizend frank op het tijdstip van het beslag en naar keuze van de beslagene;

» 3^o op de voorwerpen die dienen voor de uitoefening van de erediens;

» 4^o op de levensmiddelen en brandstof die de beslagene en zijn gezin voor een maand nodig hebben;

» 5^o op een koe, of drie schapen, of twee geiten, naar keuze van de beslagene, met het stro, voeder en graan, nodig voor het strooisel en de voeding van dat vee gedurende een maand. »

Art. 2.

In artikel 1409 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 16 juni 1978, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1^o In het eerste lid wordt het getal « 25 000 » vervangen door het getal « 34 000 ».

2^o In het tweede lid worden de getallen « 18 000 », « 25 000 », « 13 000 » en « 18 000 » respectievelijk vervangen door de getallen « 24 000 », « 34 000 », « 18 000 » en « 24 000 ».

3^o In het derde lid wordt het getal « 13 000 » vervangen door het getal « 18 000 ».

4^o Het vierde en het vijfde lid worden vervangen door de volgende vier leden:

« De in de voorgaande leden bepaalde bedragen worden aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand november van elk jaar.

WETSONTWERP

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice est chargé de présenter en Notre Nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1.

L'article 1408 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 1408. — Ne peuvent être saisis, outre choses déclarées insaisissables par des lois particulières:

» 1^o le coucher nécessaire du saisi et de sa famille, les vêtements et le linge indispensables à leur propre usage, ainsi que les meubles nécessaires pour les abriter, les appareils nécessaires au chauffage du logement familial, les tables et chaises permettant à la famille de prendre les repas en commun ainsi que la vaisselle et les ustensiles de ménage indispensables à la famille, un meuble pour ranger la vaisselle et les ustensiles de ménage, les objets d'enfants qui habitent sous le même toit, les objets nécessaires aux membres de la famille handicapés, les objets et produits nécessaires aux soins corporels, le tout à l'exclusion des meubles et objets de luxe;

» 2^o les livres et autres objets nécessaires à la poursuite des études ou à la formation professionnelle, ainsi que les livres, machines et instruments indispensables à la profession du saisi jusqu'à la valeur de quinze mille francs au moment de la saisie, et au choix du saisi;

» 3^o les objets servant à l'exercice du culte;

» 4^o les aliments et combustibles nécessaires au saisi et à sa famille pendant un mois;

» 5^o une vache, ou trois brebis, ou deux chèvres, au choix du saisi, avec les pailles, fourrages et grains nécessaires pour la litière et la nourriture desdits animaux pendant un mois. »

Art. 2.

A l'article 1409 du même Code, modifié par la loi du 16 juin 1978, sont apportées les modifications suivantes:

1^o Au premier alinéa, le nombre « 25 000 » est remplacé par le nombre « 34 000 ».

2^o Au deuxième alinéa, les nombres « 18 000 », « 25 000 », « 13 000 » et « 18 000 » sont remplacés respectivement par les nombres « 24 000 », « 34 000 », « 18 000 » et « 24 000 ».

3^o Au troisième alinéa, le nombre « 13 000 » est remplacé par le nombre « 18 000 ».

4^o Les quatrième et cinquième alinéas sont remplacés par les quatre alinéas suivants:

« Les montants fixés aux alinéas précédents sont adaptés à l'indice des prix à la consommation du mois de novembre de chaque année.

» Het aanvangsindexcijfer is dit van de maand november 1982.

» Elke verhoging of verlaging van het indexcijfer brengt een verhoging of verlaging van de bedragen met zich mee overeenkomstig de volgende formule : het nieuwe bedrag is gelijk aan het basisbedrag zoals het aangegeven is in dit artikel, vermenigvuldigd met het nieuw indexcijfer en gedeeld door het aanvangsindexcijfer. Het resultaat wordt afgerond tot het hoger honderdtal.

» Binnen de eerste vijftien dagen van de maand december van elk jaar, worden de nieuwe bedragen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Zij worden van kracht vanaf 1 januari van het jaar volgend op hun aanpassing. »

Art. 3.

Artikel 476 van de wet van 18 april 1851 op het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 476. § 1. De goederen bedoeld in artikel 1408 van het Gerechtelijk Wetboek worden uit het actief van het faillissement gesloten en blijven onder het beheer en ter beschikking van de gefailleerde.

» § 2. Worden eveneens uitgesloten uit het actief van het faillissement, de bedragen, sommen en uitkeringen die de gefailleerde ontvangt sinds de faillietverklaring voor zover zij krachtens de artikelen 1409 tot 1412 van het Gerechtelijk Wetboek of krachtens bijzondere wetten niet voor beslag vatbaar zijn.

» § 3. De gefailleerde kan bovendien voor zichzelf en zijn gezin levensonderhoud verkrijgen, te bepalen door de rechtbank, op voorstel van de curatoren en op verslag van de rechter-commissaris.

» § 4. De curatoren maken een staat op van de in de §§ 1 en 3 bedoelde goederen. »

Gegeven te Motril (Spanje), 11 april 1983.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie,

J. GOL.

» L'indice de départ est celui du mois de novembre 1982.

» Chaque augmentation ou diminution de l'indice entraîne une augmentation ou une diminution des montants conformément à la formule suivante : le nouveau montant est égal au montant de base tel qu'il est indiqué au présent article, multiplié par le nouvel indice et divisé par l'indice de départ. Le résultat est arrondi à la centaine supérieure.

» Dans les quinze premiers jours du mois de décembre de chaque année, les nouveaux montants sont publiés au Moniteur belge. Ils entrent en vigueur le 1^{er} janvier de l'année suivant celle de leur adaptation. »

Art. 3.

L'article 476 de la loi du 18 avril 1851 sur les faillites, banqueroutes et sursis est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 476. § 1^{er}. Les biens visés à l'article 1408 du Code judiciaire sont exclus de l'actif de la faillite; le failli en conserve la disposition ainsi que l'administration.

» § 2. Sont également exclus de l'actif de la faillite, les montants, sommes et paiements que le failli recueille à partir de la déclaration de faillite, pour autant qu'ils soient insaisissables en vertu des articles 1409 à 1412 du Code judiciaire ou en vertu de lois particulières.

» § 3. Le failli pourra, en outre, obtenir pour lui et sa famille des secours alimentaires qui seront fixés par le tribunal, sur la proposition des curateurs et le rapport du juge-commissaire.

» § 4. Les curateurs rédigeront un état des biens visés aux §§ 1^{er} et 3. »

Donné à Motril (Espagne), 11 avril 1983.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice,

J. GOL.